

TUCHTCOMMISSIE BETAALD VOETBAL

KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het verloop van de procedure

Per e-mailbericht d.d. 15 februari jl. is de heer P. Clement (hierna: 'beschuldigde') ten laste gelegd dat hij zich tijdens de wedstrijd tussen FC Groningen en PEC Zwolle d.d. 13 februari jl. schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenspeler.

De aanklager betaald voetbal (hierna: 'de Aanklager') heeft via PEC Zwolle aan beschuldigde een schikkingsvoorstel gedaan. Het schikkingsvoorstel hield in dat beschuldigde met ingang van 15 februari jl. wordt uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het 1e elftal van zijn club drie (3) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan één (1) wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van één (1) jaar.

Dit schikkingsvoorstel is door beschuldigde niet geaccepteerd. Vervolgens is de zaak aan de Tuchtcommissie betaald voetbal (hierna: 'de Tuchtcommissie') voorgelegd.

De Tuchtcommissie heeft de zaak mondeling behandeld op donderdag 18 februari jl. Zij heeft bij die gelegenheid beschuldigde gehoord. Tijdens de mondelinge behandeling werd beschuldigde bijgestaan door de heer mr. A.P.P. Witteveen (raadsman). Daarnaast waren ook de heer mr. T. Clement (raadsman), de heer M. Willems (technisch manager van PEC Zwolle) en de heer I. Teunis (teammanager van PEC Zwolle), op de zitting aanwezig. De Aanklager nam digitaal via Microsoft Teams deel aan de mondelinge behandeling.

Bij de mondelinge behandeling is ook kennisgenomen van de tv-beelden van ESPN en de door PEC Zwolle ingebrachte beelden.

2. Vordering Aanklager

De Aanklager is van oordeel dat het ten laste gelegde bewezen dient te worden geacht.

De Aanklager geeft aan dat beschuldigde het schikkingsvoorstel heeft ontvangen, omdat hij zich schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenspeler.

De Aanklager stelt op grond van de Spelregels veldvoetbal 2020/'21, (hierna: 'de Spelregels'), dat sprake is van ernstig gemeen spel als sprake is van een tackle of het aangaan van een duel waarbij de veiligheid van de tegenstander in gevaar wordt gebracht. Een speler die naar een tegenstander springt in een duel om de bal te veroveren – hetzij van voren, van de zijkant of van achteren – en dit doet met buitensporige inzet en/of hiermee de veiligheid van de tegenstander in gevaar brengt, maakt zich schuldig aan ernstig gemeen spel.

Op grond van de waarneming van de beelden door de Aanklager in combinatie met de verklaring van de scheidsrechter, past de verweten gedraging volgens de Aanklager naadloos binnen de genoemde spelregel. Uit de beelden blijkt namelijk dat beschuldigde met 'volle vaart' de sliding inzet en hierbij feitelijk te laat is. Door de intensiteit en snelheid waarop beschuldigde de sliding/tackle inzet en zijn

tegenspeler op zijn enkel raakt (die hierdoor dubbelklapt), heeft beschuldigde volgens de Aanklager de gezondheid van de tegenspeler in gevaar gebracht en is naar het oordeel van de Aanklager op grond van de Spelregels duidelijk sprake van ernstig gemeen spel. Daarnaast baseert de Aanklager de bewezenverklaring ook op grond van de overige – volgens hem gelijkklappende en voor beschuldigde belastende – verklaringen in het dossier.

De Aanklager acht op basis van de verklaringen in het dossier, hetgeen ter zitting is verklaard en de op zitting getoonde beelden, dat beschuldigde zich schuldig heeft gemaakt aan het ten laste gelegde.

Strafmaat

Op de vraag welke straf passend en geboden is, stelt de Aanklager dat een schikkingsvoorstel is aangeboden met hierin een straf die lager is dan de Aanklager op zitting kan eisen. De Aanklager meent dat er geen argumenten zijn om de eis op zitting niet te verhogen. Nu volgens de Aanklager voor 'ernstig gemeen spel' normaliter een onvoorwaardelijke uitsluiting van drie (3) wedstrijden opgelegd kan worden. Kijkend naar de zwaarte van de overtreding en wijze van inkomen vindt de Aanklager een eis van vier (4) wedstrijden uitsluiting, waarvan één (1) wedstrijd voorwaardelijk in dit geval passend en geboden. De Aanklager heeft ten aanzien van de – op zitting verhoogde – eis ook acht geslagen op de 'blanco' strafkaart van beschuldigde.

3. Verweer beschuldigde

Beschuldigde geeft aan het niet eens te zijn met hetgeen hem ten laste is gelegd door, zakelijk weergegeven, het navolgende aan te geven.

Namens beschuldigde wordt gesteld dat in beginsel geen sprake is geweest van ernstig gemeen spel nu volgens beschuldigde geen sprake is geweest van buitensporige inzet. Beschuldigde stelt daarom dat de begane overtreding niet moet leiden tot een disciplinaire straf. Voorts is beschuldigde van mening dat - als al sprake zou zijn van ernstig gemeen spel - de door de Aanklager voorgestelde straf disproportioneel is en dient te worden gematigd.

Alvorens beschuldigde inhoudelijk ingaat op het feit dat volgens hem geen sprake is geweest van ernstig gemeen spel, heeft beschuldigde ter zitting de feitelijke omstandigheden geschetst. Volgens beschuldigde is een sliding/tackle gemaakt waarbij hij de bal probeerde te blokkeren, hierbij gaat het voorste (linker-)been - waarmee de sliding is ingezet - voor de tegenstander langs en heeft de tegenstander ook niet geraakt. Het achterste (rechter-)been bevond zich bij de hele sliding in dezelfde gebogen positie, laag bij de grond. Beschuldigde heeft met dit been niet een andere of afwijkende beweging gemaakt.

Beschuldigde stelt dat scheidsrechter Jeroen Manschot (hierna: 'de scheidsrechter') het in eerste instantie goed heeft waargenomen – er was sprake van een onbesuisde overtreding - die door de scheidsrechter met de gele kaart moest worden bestraft. Beschuldigde benadrukt dat op geen enkele manier opzet in het spel was. Uit het wedstrijdverloop, de overtreding in bredere context bezien en ook uit de verschillende verklaringen volgt een eenduidig beeld: een onbesuisde overtreding. Om die reden is volgens beschuldigde de drempel van 'ernstig gemeen spel' niet gehaald.

Volgens beschuldigde blijkt uit de tv-beelden dat de scheidsrechter dicht bij de overtreding stond en hierbij goed zicht had. De scheidsrechter constateerde terecht dat het gestrekte been voorlangs ging en in zijn eerste constatering opschrijft 'een onbesuisde sliding, zonder enige opzet en zonder dat dit ernstig gemeen spel was'. Vervolgens heet de scheidsrechter op aanraden van de VAR zijn oordeel gewijzigd. De scheidsrechter motiveert zijn gewijzigde oordeel door te stellen dat het rechter, gebogen been van beschuldigde 'ernstig gevaar opleverde voor de gezondheid van de tegenstander'. Volgens beschuldigde wijst de praktijk uit dat hiervan geen sprake was.

Beschuldigde geeft toe dat hij een overtreding heeft gemaakt en dat hij hierbij onbesuisd heeft gehandeld. Maar beschuldigde bestrijdt en betwist ten stelligste dat sprake is van 'ernstig gemeen spel'. Volgens beschuldigde vereist dat niet alleen het in gevaar brengen van een tegenstander, maar ook de intentie of ten minste het willens en wetens aanvaarden van een aanmerkelijke kans dat daarvan sprake zou zijn. Uit de verklaringen van alle betrokkenen en de houding van beschuldigde volgt duidelijk dat van enige intentie van ernstig gemeen spel geen sprake was. Het gebogen rechterbeen volgde de normale beweging van een sliding. Het rechterbeen gleed gedurende de gehele beweging op eenzelfde wijze laag over de grond. Dat betreft een spelsituatie waarbij beschuldigde weliswaar onbesuisd heeft gehandeld, maar daarmee niet bewust een risico heeft genomen om zijn tegenstander in ernstig gevaar te brengen.

Beschuldigde stelt zich derhalve op het primaire standpunt dat van ernstig gemeen spel geen sprake was en dat de overtreding van deze spelregel niet wettig en overtuigend is aangetoond. Beschuldigde is van mening dat, als de Tuchtcommissie vindt dat sprake is van ernstig gemeen spel, dat ten eerste moet worden meegewogen dat beschuldigde op geen enkel moment enige intentie heeft gehad tot ernstig gemeen spel en ten tweede moet de overtreding van beschuldigde worden vergeleken met vergelijkbare (of ergere) gevallen.

Beschuldigde wijst op de videobeelden die (recente) voorbeelden bevatten van overtredingen waarin een strafmaat is gehanteerd zoals nu door de Aanklager in de vorm van een schikkingsvoorstel is aangeboden, maar die volgens hem stuk voor stuk aanmerkelijk ernstiger zijn dan de overtreding van beschuldigde. Beschuldigde wijst erop dat bij vergelijkbare overtredingen, ofwel vrijspraak is gevolgd, oftewel de strafmaat aanmerkelijk lager is vastgesteld. Het aanvaarden van het thans gedane schikkingsvoorstel leidt dan ook tot een niet te rechtvaardigden willekeurige behandeling. Beschuldigde kan immers hooguit worden verweten dat hij daarbij – onbedoeld – de kans heeft aanvaard om zijn tegenstander te blesseren, maar van bewustheid is geen enkele sprake.

Beschuldigde wijst op een recent geval met speler Svensson (speler AZ Alkmaar). Hierin heeft de Tuchtcommissie de strafmaat gematigd omdat Svensson niet eerder voor 'ernstig gemeen spel' was veroordeeld en geen kwade opzet leek te hebben. Niettemin is volgens beschuldigde bij Svensson sprake van een veel ernstigere overtreding.

Beschuldigde is van mening dat, als de Tuchtcommissie vindt dat sprake is van ernstig gemeen spel, gezien alle hiervoor genoemde omstandigheden en zijn volledige blanco strafblad, een uitsluiting van vier (4) wedstrijden waarvan één (1) voorwaardelijk niet proportioneel is en dus zou moeten worden gematigd.

Op basis van het voorgaande, verzoekt beschuldigde de Tuchtcommissie primair om beschuldigde vrij te spreken nu beschuldigde het aan hem ten laste gelegde feit niet heeft begaan. Mocht de Tuchtcommissie oordelen dat beschuldigde het aan hem ten laste gelegde feit wel heeft begaan, dan verzoekt beschuldigde de Tuchtcommissie subsidiair de straf te matigen vanwege de omstandigheden als hierboven uiteengezet.

4. Bewezenverklaring

De Tuchtcommissie acht het ten laste gelegde, dat beschuldigde zich tijdens de wedstrijd tussen FC Groningen en PEC Zwolle d.d. 13 februari 2021 schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenspeler, bewezen.

De bewezenverklaring steunt op de navolgende bewijsmiddelen:

- De schriftelijke verklaring van de scheidsrechter, de heer J. Manschot, d.d. 14 februari jl., zakelijk weergegeven, luidende:

“(…) Tijdens de blessurebehandeling van nr. 7 van Groningen, komt de VAR (Clay Ruperti) via de headset op de lijn, en geeft mij het advies om de situatie nogmaals on field te bekijken, wegens een mogelijke rode kaart voor ernstig gemeen spel. Daaropvolgend ben ik naar het scherm gegaan en constateer ik dat de tackle van nr. 22 van PEC ernstig gevaar oplevert voor de gezondheid van de tegenstander, door met het rechter gebogen been, de tegenstander te raken op het onderbeen/enkel, waarbij de tegenstander ernstig geblesseerd had kunnen raken. Tijdens de wedstrijd dit contact niet waar kunnen nemen, maar na het zien van de beelden toon ik nr. 22 van PEC in de 59^e minuut de directe rode kaart, na de eerder gegeven gele kaart te hebben teruggetrokken ”.

- De verklaringen van onder meer beschuldigde en de tegenspeler.
- De op zitting getoonde beelden.

5. Bespreking van het verweer

Zoals door de Aanklager gesteld, dient door de Tuchtcommissie te worden bepaald of sprake is van ernstig gemeen spel, begaan door beschuldigde. De Tuchtcommissie dient daarom een oordeel te vormen over de vraag of de door beschuldigde begane overtreding als buitensporige inzet kan worden aangemerkt.

Op grond van de Spelregels is sprake van ernstig gemeen spel als sprake is van een tackle c.q. sliding of het aangaan van een duel waarbij de veiligheid van de tegenstander in gevaar wordt gebracht. Een speler die naar een tegenstander springt in een duel om de bal te veroveren – hetzij van voren, van de zijkant of van achteren – en dit doet met buitensporige inzet en hiermee de veiligheid van de tegenstander in gevaar brengt, maakt zich schuldig aan ernstig gemeen spel.

Volgens de Tuchtcommissie is het voldoende om tot een bewezenverklaring te kunnen komen indien sprake is van ‘voorwaardelijk opzet’. Van voorwaardelijk opzet op een bepaald gevolg is sprake als de speler bewust of de aanmerkelijke kans heeft aanvaard dat dat gevolg zal intreden.

Volgens de Tuchtcommissie is op basis van de feitelijke omstandigheden hiervan sprake.

Gelet op de ter zitting getoonde beelden, de schriftelijke verklaring van de scheidsrechter en de verklaring van beschuldigde ter zitting, is de Tuchtcommissie van mening dat door de wijze waarop beschuldigde de sliding heeft ingezet – en de snelheid waarmee dit gepaard ging – beschuldigde het risico heeft genomen en aanvaard dat de gezondheid van de tegenspeler in gevaar wordt gebracht. Volgens de Tuchtcommissie is op grond van de beelden vast komen te staan dat beschuldigde op een dusdanige krachtige wijze met zijn linker been vooruit het duel inging dat het onvermijdelijk was dat hij met zijn rechter been zijn tegenspeler hard zou raken, ook al was dit rechterbeen gebogen.

De feitelijke omstandigheden in onderling verband en samenhangend beschouwd, is de Tuchtcommissie van oordeel dat de door beschuldigde begane overtreding als buitensporige inzet kan worden aangemerkt nu beschuldigde – naar het oordeel van de Tuchtcommissie – de noodzakelijke inspanning ver heeft overschreden en hij de veiligheid van de tegenstander in gevaar heeft gebracht.

De Tuchtcommissie komt daarom tot het oordeel dat beschuldigde zich schuldig heeft gemaakt aan het ten laste gelegde.

Strafmaat

Bij de strafoplegging houdt de Tuchtcommissie rekening met alle feiten en omstandigheden waaronder het ten laste gelegde is begaan, de strafkaart van beschuldigde waaruit blijkt dat beschuldigde ten aanzien van dit soort verweten gedragingen niet eerder is veroordeeld, en met hetgeen verder ter zitting naar voren is gekomen.

De Tuchtcommissie acht 'ernstig gemeen spel' weliswaar bewezen, maar ziet op genoemde gronden onvoldoende aanleiding om de door de Aanklager verhoogde strafeis te volgen.

De Tuchtcommissie acht de navolgende straf passend en geboden.

6. De beslissing

Bewezen wordt verklaard hetgeen onder 4. is vermeld. Het bewezenverklaarde is strafbaar en beschuldigde is terzake van evenvermelde overtreding strafbaar.

Beschuldigde wordt met ingang van 19 februari jl. uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het 1e elftal van zijn club drie (3) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan één (1) wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van één (1) jaar.

De kosten van de mondelinge behandeling worden ten laste gebracht van PEC Zwolle.

Aldus beslist op 18 februari 2021 door dhr. mr. J.H. van der Velden, voorzitter, dhr. R. Stolte en dhr. mr. M.I. van Dijk, bijgestaan door dhr. M. Simonis, secretaris.